

NEDERLANDS ELFTAL KOOPT REVOLUTIONAIR TOESTEL VAN VLAAMSE KINESIST

«Spierscheur geneest

3x sneller»

Hij schonk voetballers de liesbroek, wil elk van ons op Masai-schoenen laten rondpikkelen en moest de geblesseerde Oranje-ster Arjen Robben dit wereldkampioenschap toch nog in actie komen, zou dat wel eens de verdienste kunnen zijn van Jacques Caluwé. De kinesist uit Bassevelde heeft met B-E-St een toestel uitgevonden dat supersnel blessures doet genezen. «Niet alleen dat», zegt hij. «Het kan bijna alles. Behalve mirakels verrichten.»

DIETERT BERNAERS

De Rode Duivels doen niet mee, maar voor Oost-Vlaming Jacques Caluwé (57) wordt het niettemin een erg spannend wereldkampioenschap voetbal. Terwijl veel Belgen gaan supporteren voor Oranje, moet hij stiekem hopen op blessures in de Nederlandse nationale elf. Onze noorderburen hebben namelijk een exemplaar gekocht van zijn uitvinding B-E-St, de afkorting van Bio-Energy Stimulation. Dat toestel zorgt ervoor dat het genezingsproces van een blessure 'twee tot drie keer wordt versneld'. «Steven Defour van Standard had op het einde van de competitie een spierscheur van 4 centimeter», vertelt Caluwé. «Normaal gezien betekent dat 4 weken revalideren, een week per centimeter. Maar na 10 dagen behandeling met B-E-St was er op de scan nog maar een scheur van 0,7 cm te zien. Steven is in België een topvoetballer, maar stel dat één van de sterren van het Nederlands elftal op dit WK genezen wordt door B-E-St, dan zijn we vertrokken, denk ik.»

Techno-therapie

Achter het toestel zit een hoop Nobelprijswinnende technologie die Caluwé vermengd heeft met zijn eigen inzichten, niet zelden gebaseerd op oude Chinese behandelingswijzen. Zijn zoon, Jacques Caluwé junior (30), doet de marketing. «B-E-St maakt een brug tussen oosterse geneeskunde en westerse hightech», zegt hij. «Je moet het zo zien: als je een letsel hebt, zal je lichaam dat proberen te genezen met eigen energie. Het gaat om stroom in micro-ampères, een duizendste van de milli-ampères waarmee traditionele elektrostimulatie-toestellen werken. Die verlichten wel de pijn, maar versnellen het genezingsproces niet. B-E-St doet dat wel doordat de zeer lage stroomsterkte erin slaagt om de ATP (adenosinetriphosfaat) in ons lichaam te verhogen met 500

B-E-St versnelt de genezing door de omgezette energie uit voedsel, die we nodig hebben voor celopbouw, met 500 tot 600% te verhogen.

tot 600%. Die ATP is de omgezette energie uit voedsel die we nodig hebben voor de celopbouw. Het is de bouwstof waardoor onze spieren en ons verstand functioneren.»

Racing Genk heeft een toestel aangekocht, turnster Aagje Van Walleghem is er mee aan het revalideren en de sjeiks uit de Emiraten laten er zelfs hun paarden mee behandelen. «Met kabels van 5 meter, maar voor de rest is het hetzelfde als bij een mens», lacht Caluwé senior. «Je kunt er trouwens niet alleen sportletsel mee genezen. Onlangs heeft een bedrijfsleider een exemplaar gekocht. Hij kon zijn firma nooit uit zijn hoofd zetten en sliep daardoor maar 2 uur per nacht. Na één week B-E-St sliep hij al 4 uur en nog een week later was het 6 uur.» B-E-St kost 9.989 euro en is dus niet voor iedereen weggelegd. Maar ondertussen zijn er in België ruim 30 therapeuten die het hebben gekocht en die een opleiding bij de Caluwés hebben gevolgd. «De toepassingen zijn legio», zegt junior. «Mijn vriendin speelt tennis en was altijd heel gestresseerd als ze een competitiewedstrijd moest spelen. Nulaat zezich

stond: 'Vlaming laat verlamde weer lopen'. Ik leek wel een wonderdokter! Dat ben ik niet. Ik geef alleen nietz orap op als doorsnee artsen. Als zij een dwarslaesie vaststellen, is het vaak einde verhaal. Maar ik vraag me tot in den treure af: is deze mens wel veroordeeld tot een leven in de rolstoel? Soms is er nog een kleine mogelijkheid, die moet je benutten. In Noorwegen heb ik een kerel geholpen die nooit meer zou kunnen lopen volgens alle behandelende artsen. Welnu, nadat ik met hem gewerkt had, kan hij met krukken lopen. De zenuwen in zijn nek bleken niet volledig 'doorgeknijpt'. Als dat wel het geval is, kan ik ook niet meer helpen, natuurlijk.»

Liesbroek

«Er is nog veel mogelijk. In Canada worden momenteel testen gedaan op longkankerpatiënten. Daar zou de technologie van B-E-St tot goede resultaten leiden. Er zijn nog geen tumoren verdwenen, maar ze zijn wel kleiner geworden.» Caluwé is altijd op zoek naar nieuwigheden in zijn vakgebied. Zo introduceerde hij enkele jaren geleden de MBT ofwel de Masai-schoen in onze contreien. De gebogen zool doet volgens de makers spieren opleven 'waarvan je niet eens wist dat je ze had'. «We doen niet langer de distributie van de schoenen», zegt Jacques junior. «Maar de twee MBT-winkels, in Antwerpen en Gent,

Robben traint in Zuid-Afrika al voorzichtig mee. AP

Stel dat een sterspeler van Oranje op dit WK genezen wordt door B-E-St, dan zijn we vertrokken, denk ik

voor de match even 'bewerken' waardoor niet alleen haarzenuwen afnemen maar ook haar beweeglijkheid groter wordt. In de Tour de France was er vorig jaar een team dat zijn renners elke dag 72 pilletjes gaf om hun ATP-gehalte op punt te houden», vult Jacques senior aan. «Welnu, ze zouden die mannen beter elke avond aan mijn toestel hangen. Zelfde resultaat en een pak minder gedoe.»

Straffe verhalen

Het lijkt wel een wondertoestel. «Je kunt er veel mee oplossen, maar het verricht geen mirakels», tempert de uitvinder. «Een kapotte hartklep zullen we niet genezen met B-E-St. Maar we kunnen bij zo'n patiënt wel gaan kijken hoe we zijn hart kunnen ontlasten. Ook bij een spierscheur zullen we ons gezichtsveld nooit beperken tot alleen maar de blessure. We kijken hoe die spierscheur er gekomen is. Als dat door een onevenwicht in het lichaam is, zullen we dat probleem aanpakken. In die zin is B-E-St een technologische toevoeging aan de totaaltherapie die ik al jaren propageer.»

Caluwé kan uitpakken met straffe verhalen, maar houdt zichzelf voort-

zijn wel nog van ons.» Jacques senior is bij de meeste sportliefhebbers wellicht bekend als de man achter het merk JeeCee. Tegenwoordig mogen onze voetballers ze niet meer zichtbaar dragen, maar 10 jaar geleden kon er geen sliding tackle in beeld komen, of je zag dat merk vanonder een voetbalbroek uitkomen.

De liesbroek van Caluwé was een fenomeen. «Wás?! Ze bestaat nog, hé», zegt Jacques junior. «David Destorme van KV Mechelen en Nicolas Frutos van Anderlecht hebben er vorig seizoen nog één gekocht. Het spijtje is dat er veel regeltjes zijn gekomen. Ze mogen niet meer zichtbaar zijn en moeten dezelfde kleur als de uitrusting hebben. Veel voetballers hebben daardoor afgehaakt. Ook de hoge kwaliteit van het product is in ons nadeel. Ik ken iemand die al 17 jaar met dezelfde liesbroek speelt. Slechte business (lacht).»

Amerika

Caluwé ontdekte de liesbroek in Amerika. «In het American Football. In '75 studeerde ik af en twee jaar later trok ik al naar de States. Het niveau van de kinesitherapie, zeker wat betreft sportletsel, was hier bedroevend. Op dat moment was er één eersteklasseclub met een kinesist, Club Brugge. Alle andere hadden iemand naast de lijn die desgewenst met een spons en wat water het veld opliep (lacht). In Louisiana kwam ik bij een football team terecht met 7 fulltime kinesisten in dienst. Ik heb daar voor het eerst tape gezien. Om, bijvoorbeeld, enkels in te tappen. Dat was in België nog totaal onbekend. Ik zag ook hoe de spelers broeken droegen van neopreen, duikerspakstof, om hun spieren warm te houden en om ze te ontlasten door compressie. Ik heb het idee zelf verder uitgewerkt en de eerste die ik zo'n broek heb laten dragen, was Jan Ceulemans, toen nog speler van Club Brugge. Later zijn alle clubs eropgesprongen. Ik heb er gemaakt voor Benfica, voor Bremen, Stuttgart...» Naar de oorsprong van zijn fascinatie voor gezondheid moet Caluwé niet verzoeken. «Ik ben de zoon van een dokter en een apotheker», zegt hij. «Ik ben erin opgegroeid. Mijn dochter en mijn vrouw zitten ook in de sector, alleen mijn zoon is een andere weg ingeslagen. Die van de verkoop, de marketing. Gelukkig maar, zo is er tenminste iemand in de familie die al die spullen van me ook nog aan de man kan brengen (lacht).»

Steven Defour had een spierscheur van 4 cm. Normaal is dat 4 weken revalideren, een week per cm. Maar na 10 dagen behandeling zagen we nog maar een scheur van 0,7 cm

durende in. «Ik moet opletten wat ik zeg», zucht hij. «Vijf jaar geleden kwam er een Brit van 35 naar me toe die zijn nek had gebroken en al sinds zijn 17de last had van spasmen. Hij kon slechts heel gebrekkig lopen. Na een korte maar intensieve behandeling heb ik hem opnieuw mooi recht doen wandelen. Hij is zelfs gaan langlaufen en het gaat nu nog altijd goed met hem. Maar in de krant